

3.2.2016 TEM/260/02.03.02/2013

Työ- ja elinkeinoministeriön energiaosaston ohje

öljytuotteiden tuonnin raakaöljyekvivalentin laskentamenetelmästä sekä raakaöljyn ja öljytuotteiden varastojen tason laskentamenetelmästä

Työ- ja elinkeinoministeriön työjärjestyksen (1750/2015) 37 §:n nojalla annetaan seuraava ohje:

1 §

Tarkoitus

Tällä ohjeella saatetaan voimaan jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY, jäljempänä *direktiivi*, liitteet I ja III.

2 §

Öljytuotteiden tuonnin raakaöljyekvivalentin laskentamenetelmä

Direktiivin 3 artiklassa tarkoitettu öljytuotteiden tuonnin raakaöljyekvivalentti on laskettava seuraavalla menetelmällä:

Öljytuotteiden tuonnin raakaöljyekvivalentti saadaan laskemalla yhteen toisaalta raakaöljyn, maakaasukondensaattien, jalostamoiden raaka-aineiden ja muiden hiilivetyjen, sellaisena kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä B olevassa 4 jaksossa, nettotuonti korjattuna mahdollisilla varastomuutoksilla ja vähennettynä 4 prosentilla, joka vastaa teollisuusbensiinin saantoa (tai jos teollisuusbensiinin keskisaanto on jäsenvaltion alueella yli 7 prosenttia, vähennettynä teollisuusbensiinin tosiasiallisella nettokulutuksella tai teollisuusbensiinin keskimääräisellä saannolla), sekä toisaalta kaikkien muiden öljytuotteiden kuin teollisuusbensiinin nettotuonti, niin ikään korjattuna varastomuutoksilla ja kerrottuna kertoimella 1,065.

Kansainvälisen meriliikenteen polttoaineita ei lasketa mukaan.

3 §

Pidettävien varastojen tason laskentamenetelmä

Varastojen taso lasketaan seuraavalla menetelmällä:

Mitään määrää ei saa laskea mukaan varastoksi useammin kuin kerran, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 4 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Raakaöljyvarastoja vähennetään 4 prosentilla, mikä vastaa teollisuusbensiinin keskisaantoa.

Kansainvälisen meriliikenteen polttoaineiksi tarkoitettuja teollisuusbensiinin ja öljytuotteiden varastoja ei oteta lukuun.

Muut öljytuotteet lasketaan sisällyttämällä mukaan kaikki muut asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä C olevan 3.1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen öljytuotteiden varastot ja raakaöljyekvivalentti lasketaan kertomalla nämä määrät kertoimella 1,065.

Laskennassa voidaan ottaa lukuun määrät, joita pidetään:

- jalostamojen säiliöissä,
- öljyterminaaleissa,
- putkistojen säiliöissä,
- proomuissa,
- rannikkoliikenteen säiliölaivoissa,
- satamissa olevissa säiliölaivoissa,

- kotimaan liikenteen laivojen polttoainesäiliöissä,
- varastosäiliöiden pohjalla,
- toimintavarastoissa,
- suurkuluttajien hallussa lainsäädännön vaatimusten mukaisesti tai muutoin hallitusten valvonnan alaisina.

Näitä määriä, paitsi jalostamojen säiliöissä tai putkistojen säiliöissä tai öljyterminaaleissa pidettyjä määriä, ei kuitenkaan oteta lukuun erityisvarastojen tasoja laskettaessa, jos kyseiset erityisvarastot lasketaan erillisinä varmuusvarastoista.

Laskennassa ei saa ottaa huomioon seuraavia:

- a. raakaöljy, jota ei ole vielä tuotettu;
- b. määrät, joita pidetään:
 - putkistoissa,
 - rautateiden säiliövaunuissa,
 - valtamerilaivojen polttoainesäiliöissä,
 - huoltoasemilla ja vähittäismyynnissä,
 - muiden kuluttajien hallussa,
 - merellä olevissa säiliölaivoissa,
 - varastoituna sotilaskäyttöön.

Varastojen laskennassa on vähennettävä 10 prosenttia edellä esitetyllä tavalla lasketuista varastojen määristä. Tätä vähennystä sovelletaan kaikkiin yksittäisessä laskelmassa lukuun otettaviin määriin.

Tätä 10 prosentin vähennystä ei kuitenkaan sovelleta erityisvarastojen tason laskentaan eikä erityisvarastojen eri luokkien tason laskentaan, jos kyseisiä erityisvarastoja tai luokkia käsitellään erillisinä varmuusvarastoista, erityisesti todennettaessa, noudatetaanko direktiivin 9 artiklassa edellytettyjä vähimmäistasoja.

4 § Voimaantulo

Tämä ohje tulee voimaan 3. päivänä helmikuuta 2016.

Helsingissä 3. päivänä helmikuuta 2016

Riku Huttunen
Osastopäällikkö
Ylijohtaja

Hannu Lipponen
Erikoistutkija